

gen, og det er i og for sig en helt anden indstilling, end der tidligere har været over for flygtninge. Jeg håber, at den velvilje, man nu viser fra befolkningens side over for Kosovo, også må vise sig over for alle andre, som af nød eller forfølgelse skal have asyl i Danmark.

Hr. Søren Søndergaard talte om denne ventetid. Jeg synes, fru Dorte Bennedsen har svaret på Socialdemokratiets og regeringens vegne, kan jeg næsten sige, så jeg kan ikke uddybe det bedre, end det allerede er gjort. Vi vurderer situationen, og det gør vi også, når vi reviderer loven. Så vil vi komme til at drøfte det samme spørgsmål.

Så var der noget om vort motiv til at bruge bemyndigelserne. Det er på bedste og mest objektive vis at prøve at hjælpe flygtningene ud af den personlige situation, de er i, når de kommer her til Danmark. Det er det helt væsentlige, for ellers kunne vi slet ikke bede om så mange bemyndigelser, og det synes jeg man skal hæfte sig ved.

Så har der været store diskussioner om, hvad UNHCR har bedt om eller udtalt sig om eller sendt breve om. Jeg har haft den fornøjelse at tale med hr. Søren Jessen Petersen, og han begyndte med at sige, at han havde fået tilsendt lovforslaget.

Han sagde, at det er et godt forslag, og man havde kun få bemærkninger, og de bemærkninger var han ikke engang sikker på skulle skrives ned. Men da jeg hørte, han havde bemærkninger, bad jeg om at få dem, for jeg ville ikke ligge inde med nogen oplysninger, som Folkeetinget ikke havde, hvis der var bemærkninger. Det er forklaringen, og jeg vil også gerne sige tak til hr. Jann Sjursen for den pæne omtale, han gav de svar, ministeriet har givet på kort tid vedrørende det spørgsmål.

Jeg er også spændt på at vide – men det får jeg måske at vide om lidt – om SF trods alt ikke vil stemme for lovforslaget, og jeg vil slutte med at sige, at jeg synes ikke, det er behageligt flere gange at skulle høre fra både Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, at man kan sætte lighedstegn mellem de 1.500, der har det dårligt, og som vi tager herop, og de 60.000, som vi giver mulighed for overnatning i telte dernede. Jeg er helt klar over, at det er dyrere at hjælpe folk heroppe, men det er ikke en rimelig sammenligning.

Angående spørgsmålet om asyl og midlertidighed: Jamen jeg synes altså, det ligger klart i loven. Midlertidig kan i bedste fald eller værste

fald – det kommer an på, hvad man mener om sagen – blive 2 år, og dernæst kan man søge asyl.

Så har det været diskuteret, om de skal have afkortning i denne asylfase. Det lægger vi ikke op til fra regeringens side nu, og jeg siger det, fordi de partier, der går så meget op i det midlertidige – Dansk Folkeparti især – ikke tror på midlertidighed. Derfor synes jeg, der er grund til at understrege, hvad vi forstår ved det.

Til hr. Søren Søndergaard, der har talt om tvangsdeportering: Jeg vil også her henvise til det svar, fru Dorte Bennedsen gav. Hvis nogen skal tilbage til nærområdet, sker det ikke ved tvang, men fordi UNHCR efter en grundig vurdering mener, det er dét, der tjener dem bedst. Det synes jeg er væsentligt, og det står også i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg kunne godt tage andre ting op; men da debatten jo har taget lang tid, tror jeg, det er bedre, jeg standser her og siger tak til alle dem, der vil stemme for. Jeg håber faktisk, der bliver flere end dem, jeg indtil nu har hørt vil gøre det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er til indenrigsministerens bemærkning om, at det var umenneskeligt, at man alene skulle sørge for telte og presenninger og andre fornødenheder, når man hjalp i nærområdet.

En krig er umenneskelig, og jeg tror egentlig, at uanset hvad vi ville gøre med hensyn til at tage flygtninge herop eller hjælpe i nærområdet, ville vi altid på et eller andet niveau finde det umenneskeligt, for det er ikke normale tilstande. Sådan er en krig ikke.

Men må jeg minde indenrigsministeren om, at om lørdagen inden denne beslutning blev taget, havde landets statsminister nøjagtig det synspunkt, at der ikke skulle flygtninge her til Danmark. Var det umenneskeligt, eller hvad? Om søndagen svingede statsministeren godt nok om, men da var synspunktet, at man ikke skulle hjælpe hr. Milosevic med etnisk udrensning. Men det skulle man altså om lørdagen, så man skal lade være med at blande begreberne sammen, må jeg sige til indenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Til fru Pia Kjærsgaards bemærkning om statsministerens udtalelser op til påskelørdag vil jeg gerne sige: Holdningen i alle EU-lande var ind-